

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1144

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
274.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	2	Decizia nr. 304 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 350 din Codul penal	9–12	
971.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal ..	2			
★		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
959.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3	200.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2019 privind reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare, precum și unele măsuri referitoare la obligațiile de plată aferente împrumuturilor din venituri din privatizare și împrumuturilor contractate de statul român de la instituții de credit și subîmprumutate operatorilor economici	13–14
960.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3			
961.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	4			
962.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	4			
963.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	5			
964.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	5			
965.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	6			
966.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	6			
967.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	7			
968.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	7			
969.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	8			
970.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	8			
			DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
			391.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Toma-Bogdan Costreie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 154, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) Cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 218 și 220, în cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, al celor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, precum și al infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă

de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”

2. **Articolul 231 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 231. — (1) Faptele prevăzute în prezentul capitol, săvârșite între membrii de familie de către un minor în paguba tutorelui ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se pedepsesc numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(2) În cazul faptelor prevăzute la art. 228 și 230, împăcarea înlătură răspunderea penală.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 274.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea
Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 971.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Ștefan-Alexandru Tinca se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Turcia, cu reședința la Ankara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 959.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Radu-Cătălin Mardare se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Libaneză, cu reședința la Beirut.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 960.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Maria Ligor se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Finlanda, cu reședința la Helsinki.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 961.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Silvia Davidoiu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Serbia, cu reședința la Belgrad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 962.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ana Voicu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Orientală a Uruguayului, cu reședința la Montevideo.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 963.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Simona Mirela Miculescu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României la Delegația Permanentă a României pe lângă UNESCO (Paris), cu reședința la Paris.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 964.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Matei-Viorel Ardeleanu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Muntenegru, cu reședința la Podgorica.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 965.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Gabriel-Cătălin Șopandă se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Ungaria, cu reședința la Budapesta.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 966.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Cristina Romila se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Socialistă Vietnam, cu reședința la Hanoi.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 967.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Lucian Fătu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Țărilor de Jos (Olanda), cu reședința la Haga.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 968.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Marius-Gabriel Lazurca se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Statele Unite Mexicane, cu reședința la Ciudad de Mexico.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 969.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dan Petre se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Argentina, cu reședința la Buenos Aires.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 970.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 350 din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 350 din Codul penal, excepție ridicată de Marius Cătălin Chirilaș în Dosarul nr. 200/753/2017/a1 al Tribunalului Militar București, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 218 D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în acest dosar, Ministerul Apărării Naționale a trimis un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că a fost invocată în faza procesuală a camerei preliminare, în cadrul căreia se verifică strict competența și legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a actelor procesuale, și nu acuzația în materie penală. În subsidiar, se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 350 din Codul penal fiind clar reglementate. Referitor la obligația privind stabilirea măsurilor referitoare la sănătatea și securitatea în muncă, se arată că textul criticat se completează cu legislația din domeniul anterior menționat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 9 din 30 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 200/753/2017/a1, **Tribunalul Militar București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 350 din Codul penal**, excepție ridicată de Marius Cătălin Chirilaș, în etapa camerei preliminare, într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției de neconstituționalitate sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele criticate sunt neconstituționale, fiind lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Se susține, totodată, că incriminarea faptelor prevăzute la art. 350 din Codul penal încalcă principiul reglementării răspunderii penale ca *ultimo ratio*, la care Curtea Constituțională a făcut trimitere în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, conform căruia nu este suficient ca faptele prevăzute în ipoteza normei juridice să aducă atingere valorii sociale ocrotite, ci este necesar ca această încălcare să prezinte un grad de intensitate care să justifice reglementarea unei sancțiuni penale în cazul comiterii lor. Se arată că art. 350 din Codul penal cuprinde dispoziții care fac referire, într-un mod foarte general, la obligații și măsuri stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, fără ca aceste noțiuni să fie expres definite de dispozițiile Codului penal. Se susține că textul criticat este lacunar în privința existenței și întinderii măsurilor de securitate și de sănătate în muncă pe care le reglementează, acesta nedescriind în mod corespunzător conduita ce urmează a fi respectată, mai exact acțiunile sau inacțiunile pe care le poate săvârși o persoană pentru a cădea sub incidența normei de incriminare analizate. Se arată că acțiunile sau inacțiunile la care prevederile art. 350 din Codul penal fac referire ar putea fi prevăzute în acte normative sau în acte emise de alte autorități ale statului decât cea legislativă, precum și că acestea ar putea să nu fie reglementate în scris. Pentru aceste motive, se susține că textul criticat contravine principiului legalității incriminării și a pedepsei. Se arată că lipsa de previzibilitate și accesibilitate a textului criticat dă posibilitatea comiterii unor abuzuri, constând în tragerea la răspundere penală pe nedrept a unor persoane, ca urmare a faptului că prevederile legale criticate nu prevăd în mod expres măsurile și obligațiile de securitate în muncă a căror nerespectare atrage răspunderea penală. Se face trimitere la prevederile art. 30 alin. (3) din Codul penal, potrivit cărora nu constituie circumstanță agravantă sau element circumstanțial agravant starea, situația ori împrejurarea pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul săvârșirii infracțiunii. Se susține, totodată, încălcarea prin textul criticat a prevederilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție. Se conchide că, din cauza modului deficitar în care este redactat textul criticat, nu rezultă cu exactitate dacă nerespectarea obligațiilor și a măsurilor de securitate și de sănătate în muncă constituie, după caz, contravenție sau infracțiune.

6. **Tribunalul Militar București** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că norma penală criticată îndeplinește condițiile de claritate impuse de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), aceasta reglementând într-o manieră clară, precisă și previzibilă atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă. Se arată că analogia făcută de autorul excepției între

dispozițiile legale criticate și cele care reglementează infracțiunile de abuz în serviciu și neglijență în serviciu nu poate fi reținută, așa încât rațiunile care au stat la baza constatării neconstituționalității acestora din urmă nu sunt aplicabile și în prezenta cauză.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 350 din Codul penal, care au următorul cuprins: „(1) *Nerespectarea de către orice persoană a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*

(2) *Cu aceeași pedeapsă se sancționează repunerea în funcțiune a instalațiilor, mașinilor și utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor.*

(3) *Faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) săvârșite din culpă se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.*”

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la statul de drept, ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (12) privind principiul legalității incriminării și a pedepsei.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 350 din Codul penal fac parte din capitolul IV — *Infracțiuni privitoare la regimul stabilit pentru alte activități reglementate de lege* al titlului VII — *Infracțiuni contra siguranței publice* al părții speciale a Codului penal. Prin urmare, infracțiunea de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă are ca obiect juridic generic protecția relațiilor sociale referitoare la siguranța publică, iar ca obiect juridic special protecția relațiilor sociale din domeniul asigurării securității și sănătății în muncă.

13. Așa fiind, prevederile art. 350 din Codul penal se completează cu legislația primară privind sănătatea și securitatea în muncă, respectiv cu Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 26 iulie 2006, astfel cum aceasta a fost modificată și completată ulterior — ultimele operațiuni legislative fiind realizate prin Legea nr. 198/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asigurării pentru accidente de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 25 iulie 2018, — act normativ ce reprezintă legea-cadru în materia analizată.

Conform art. 3 și 4 din cuprinsul său, Legea nr. 319/2006 se aplică în toate sectoarele de activitate, atât publice, cât și private, angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor. De la dispozițiile acesteia fac excepție cazurile în care particularitățile inerente ale anumitor activități specifice din serviciile publice, cum sunt forțele armate sau poliția, vin în contradicție cu prevederile acestei legi, precum și cazurile de dezastre, inundații și cele pentru realizarea măsurilor de protecție civilă, situații în care securitatea și sănătatea lucrătorilor trebuie asigurate ținându-se seama de principiile stabilite în cuprinsul său. Legea nr. 319/2006 cuprinde atât dispoziții generale, cât și norme privind domeniul său de aplicare, obligații ale angajatorilor, supravegherea sănătății, comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor, grupurile sensibile la riscuri, contravenții, autoritățile competente și instituțiile cu atribuții în domeniu, precum și dispoziții finale.

14. Analizând cronologic prevederile Legii nr. 319/2006, Curtea reține că, în trecut, aceasta distingea, la capitolele VIII și IX, între infracțiuni și contravenții, reglementând, la art. 37 și 38 din cuprinsul său, faptele care constituiau infracțiuni, iar la art. 39—44, faptele care constituiau contravenții. Potrivit art. 37 alin. (1) din Legea nr. 319/2006, neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se crea un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituia infracțiune și se pedepsea cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amendă. Prevederile art. 37 alin. (2) din Legea nr. 319/2006 reglementau circumstanța agravantă a infracțiunii anterior menționate, în condițiile producerii consecințelor deosebit de grave, iar dispozițiile alin. (3) ale aceluiași articol prevedeau pedeapsa pentru săvârșirea aceluiași fapt, din culpă. Conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 319/2006, nerespectarea de către orice persoană a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, dacă prin aceasta se crea un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituia infracțiune și se pedepsea cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amendă. Art. 38 alin. (2) din Legea nr. 319/2006 prevedea varianta agravată a infracțiunii, în condițiile producerii consecințelor deosebit de grave, alin. (3) al art. 38 din Legea nr. 319/2006 prevedea că dacă nerespectarea consta în repunerea în funcțiune a instalațiilor, a mașinilor și a utilajelor anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor, pedeapsa era închisoarea de la un an la 2 ani sau amendă, iar alin. (4) al aceluiași art. 38 reglementa pedeapsa pentru faptele incriminate la art. 38 alin. (1) și (2) din Legea nr. 319/2006, atunci când acestea erau săvârșite din culpă. Dispozițiile art. 37 și 38 din Legea nr. 319/2006 au fost însă abrogate prin art. 183 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

15. Așa fiind, Curtea constată că în prezent singura normă penală ce incriminează faptele de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă este art. 350 din Codul penal, care însă se completează cu prevederile Legii nr. 319/2006 mai sus analizate.

16. Referitor la infracțiunea prevăzută la art. 350 alin. (1) din Codul penal, aceasta reglementează situația în care nicio

persoană nu respectă măsurile legale de securitate și sănătate în muncă, dacă în acest mod se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională. Dacă prin art. 349 din Codul penal a fost incriminată fapta de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea această îndatorire [text ce reprezintă vechea reglementare, de la art. 37 alin. (1) din Legea nr. 319/2006], prin art. 350 din Codul penal este sancționată orice persoană care nu respectă măsurile legale de securitate și sănătate în muncă [normă de incriminare ce reprezintă vechea reglementare, de la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 319/2006]. Prin această incriminare sunt extinse măsurile preventive pentru garantarea unui climat de siguranță, obligatoriu, atât pentru lucrători și alți participanți la procesul de muncă, cât și pentru orice alte persoane prezente la locul de muncă. O formă distinctă de sancționare este cea prevăzută la art. 350 alin. (2) din Codul penal în privința persoanelor care repun în funcțiune instalațiile, mașinile și utilajele, anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor.

17. Prin urmare, infracțiunea analizată presupune existența prealabilă a unor măsuri a căror respectare previne crearea pericolului iminent de producere a accidentului sau de îmbolnăvire profesională, nerespectarea acestora putând determina urmări prejudiciabile. Aceste măsuri și obligații cu privire la securitatea și sănătatea în muncă sunt, în prezent, cele reglementate prin Legea nr. 319/2006. Astfel, actul normativ analizat prevede obligațiile angajatorilor (capitolul III, art. 6—21), obligațiile lucrătorilor (capitolul IV, art. 22—23), supravegherea sănătății (capitolul V, art. 24—25), comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor (capitolul VI, art. 26—34) și grupurile sensibile la riscuri (capitolul VII, art. 35—36).

18. Așa cum s-a arătat mai sus, obiectul juridic al infracțiunii este reprezentat de relațiile sociale privind securitatea și sănătatea în muncă, în sensul că orice persoană care participă la procesul de muncă trebuie să fie protejată prin respectarea normelor stabilite prin legea specială, care au fost puse în practică de către angajator sau de către o persoană abilitată în acest sens. Încălcarea normelor legale determină sancționarea persoanei vinovate pentru crearea pericolului iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, chiar dacă nu se ajunge la un rezultat prejudiciabil. Fiind o infracțiune de pericol, aceasta nu are obiect material. Subiectul activ al infracțiunii este orice persoană care nu respectă obligațiile și măsurile stabilite de lege pentru prevenirea producerii accidentelor de muncă sau a îmbolnăvirilor profesionale, fără ca aceasta să aibă o anumită calitate sau calificare în procesul muncii. Nici în cazul variantei infracționale prevăzute la alin. (2) al art. 350 din Codul penal, subiectul activ nu este unul calificat. Subiectul pasiv principal este statul, iar, în varianta normativă prevăzută la art. 350 alin. (1) din Codul penal, subiect pasiv secundar este orice persoană care, din cauza conduitei subiectului activ, este supusă pericolului iminent de producere a accidentului de muncă sau pericolului de îmbolnăvire profesională, fără a se ajunge la vătămarea fizică a acesteia. Participația penală este posibilă sub toate formele. Elementul material al laturii obiective constă în fapta de nerespectare a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, în modalitățile prevăzute la art. 350 alin. (1) din Codul penal, precum și în fapta de repornire a utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor, în

varianta normativă prevăzută la art. 350 alin. (2) din Codul penal. Legea specială, respectiv Legea nr. 319/2006 reglementează, la art. 5, semnificația legală a noțiunilor de „lucrător”, „angajator”, „alți participanți la procesul de muncă”, „reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor”, „prevenire”, „eveniment”, „accident de muncă”, „boală profesională”, „echipament de muncă”, „echipament individual de protecție”, „loc de muncă”, „pericol grav și iminent de accidentare”, „stagiul de practică”, „securitate și sănătate în muncă”, „incident periculos”, „servicii externe”, „accident ușor” și „boală legată de profesiune”. Mai mult, sintagma „accidente de muncă” este detaliată la art. 30 din Legea nr. 319/2006, potrivit căruia, în sensul prevederilor art. 5 lit. g) din aceeași lege, este, de asemenea, accident de muncă accidentul suferit de persoane aflate în vizită în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului [art. 30 lit. a) din Legea nr. 319/2006] și accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini [art. 30 lit. b) din Legea nr. 319/2006]. Totodată, sintagma „boală profesională” beneficiază de o reglementare suplimentară la art. 33 din Legea nr. 319/2006, conform căruia, în sensul prevederilor art. 5 lit. h) din Legea nr. 319/2006, afecțiunile suferite de elevi și studenți în timpul efectuării instruirii practice sunt, de asemenea, boli profesionale. În completarea art. 33 anterior menționat, art. 34 din Legea nr. 319/2006 prevede, la alin. (1), că declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică teritoriale și a municipiului București, iar, la alin. (2), că cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri se fac de către specialiștii autorităților de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă.

19. Așa fiind, Curtea reține că elementul material al laturii obiective poate fi determinat, în fiecare caz concret, în funcție de particularitățile fiecărei cauze, prin raportare la definițiile legale astfel reglementate.

20. Urmarea imediată constă în crearea unui pericol pentru relațiile sociale din domeniul sănătății și securității în muncă. Legătura de cauzalitate între faptele arătate în ipoteza normei de incriminare și crearea stării de pericol există chiar dacă nu se produce niciun accident. Din punctul de vedere al laturii subiective, infracțiunea poate fi săvârșită cu intenție sau din culpă. Consumarea infracțiunii are loc în momentul nerespectării uneia sau a mai multor obligații privind asigurarea sănătății și securității în muncă, iar epuizarea acesteia are loc în momentul săvârșirii ultimului act de nerespectare a măsurilor legale, în varianta infracțională prevăzută la alin. (1) al art. 350 din Codul penal, și, respectiv, în momentul ultimului act de repornire a utilajelor, în varianta normativă prevăzută la alin. (2) al aceluiași articol.

21. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că, spre deosebire de infracțiunea de abuz în serviciu, infracțiunea de nerespectare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă este reglementată într-o manieră clară, precisă și previzibilă, elementul material al laturii sale obiective putând fi determinat, în fiecare caz, prin raportare la definițiile reglementate la art. 5 din Legea nr. 319/2006, iar restul conținutului său constitutiv, prin interpretarea sistematică a

prevederilor art. 350 din Codul penal, în contextul dispozițiilor Legii nr. 319/2006, în ansamblul său. Așa fiind, sfera de aplicare a infracțiunii reglementate prin textul criticat poate fi cu ușurință distinsă de cea a contravențiilor din domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 39 și 40 din Legea nr. 319/2006.

22. Pentru aceste motive, Curtea constată că dispozițiile art. 350 din Codul penal respectă cerințele de calitate a legii, ce rezultă din prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), fiind, totodată, în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție privind principiul legalității incriminării și a pedepsei. În acest sens, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 319/2006 disting, în mod explicit, între infracțiuni și contravenții, capitolul IX al acestei legi, intitulat „Contravenții”, reglementând clar și distinct, la art. 39—44, faptele care constituie contravenții. Prin urmare, contravențiile în domeniul securității și sănătății în muncă sunt bine individualizate, neexistând posibilitatea confundării lor cu infracțiunile ce vizează relațiile sociale din același domeniu.

23. De altfel, prin Decizia nr. 69 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 18 iulie 2017, paragrafele 27—29, Curtea a reținut că ar fi imposibilă enumerarea în textele de lege criticate a tuturor măsurilor de securitate și sănătate în muncă. Tocmai de aceea legiuitorul a optat pentru o reglementare ce presupune un anumit grad de abstractizare și de generalitate. Reglementările cuprinse în Legea nr. 319/2006, lege-cadru, sunt detaliate, în funcție de domeniul în care se aplică, prin hotărâri ale Guvernului care, potrivit art. 108 alin. (2) din Constituție, se emit pentru organizarea executării legilor. Curtea a constatat, totodată, că faptul că legiuitorul nu a enumerat în textul incriminator toate măsurile de sănătate și securitate în muncă, din toate domeniile în care acestea se aplică, nu aduce atingere principiului constituțional invocat, deoarece orice normă juridică trebuie să aibă un anumit grad de abstractizare, precum și faptul că revine instanței, în procesul de interpretare și aplicare a legii, rolul de a identifica în cuprinsul Legii nr. 319/2006 aceste măsuri și de a le corobora cu acelea din legislația specială ori

subsecventă. În acest sens, cu referire la principiul aplicabilității generale a legilor, instanța de contencios constituțional a reținut că, prin hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, precitată, paragraful 46, și Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 23).

24. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât accesul liber la justiție este asigurat prin dispoziții ale normelor procesual penale, iar norma de incriminare prevăzută la art. 350 din Codul penal constituie o dispoziție de drept penal substanțial.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu

unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Cătălin Chirilaș în Dosarul nr. 200/753/2017/a1 al Tribunalului Militar București și constată că dispozițiile art. 350 din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Militar București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2019 privind reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare, precum și unele măsuri referitoare la obligațiile de plată aferente împrumuturilor din venituri din privatizare și împrumuturilor contractate de statul român de la instituții de credit și subîmprumutate operatorilor economici

Având în vedere necesitatea aplicării unitare a politicilor guvernamentale și eficientizarea activității operatorilor economici în scopul dezvoltării unor ramuri industriale sau al menținerii unor activități de interes strategic și implicit a creșterii încasărilor la bugetul statului,

în scopul recuperării unor creanțe de către instituțiile publice centrale de la operatorii economici din domenii de importanță deosebită ale industriei românești, care înregistrează debite față de bugetul general consolidat și dețin active funcționale necesare desfășurării unor activități economice esențiale,

luând în considerare posibilitățile reale de funcționare ale unor capacități industriale și oportunitatea menținerii în circuitul economic a unor active funcționale care pot concura la satisfacerea cererii existente pe piața produselor industriale, în condiții de calitate și siguranță, cu respectarea reglementărilor naționale și europene în materia concurenței,

luând în considerare că o astfel de manifestare este conformă cu principiul creditorului privat prudent în economie, garantând o recuperare mai mare a creanțelor bugetare și fiscale,

în scopul exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar a statului ori de creditor la anumiți operatori economici, în condiții de eficiență,

întrucât stingerea creanțelor fiscale și bugetare prin trecerea în proprietatea statului a unor bunuri de natura activelor funcționale poate contribui la asigurarea dezvoltării economiei afectate în contextul pandemiei de COVID-19, situație excepțională care determină adoptarea de măsuri imediate și asigurării continuității funcționării unor domenii esențiale pentru economie,

ținând cont de faptul că orice întârziere în adoptarea măsurilor prezentate poate conduce la limitarea accesului operatorilor economici la unele produse strict necesare funcționării unor ramuri industriale, cu riscul neasigurării producției esențiale, spre exemplu, industriei de apărare,

ținând cont de necesitatea reglementării unor măsuri referitoare la preluarea în proprietatea statului a unor active funcționale, care devine prioritară în contextul actual, pentru a asigura unitatea și coerența unor activități din domeniul industriei, esențiale pentru economie,

întrucât consecințele indicate, care pot apărea în situația neadoptării măsurilor propuse, justifică existența unei situații extraordinare,

întrucât neadoptarea în regim de urgență a măsurilor propuse poate conduce, pe de o parte, la întârzieri sau la nerespectarea angajamentelor statului român referitoare la asigurarea unui comportament economic de natură a respecta principiul creditorului privat prudent în economie și, pe de altă parte, poate conduce la afectarea interesului general al statului, fie sub forma neîncasării unor creanțe, fie sub forma afectării capacității operaționale a operatorilor la care statul deține creanțe, prin diversele constrângeri legislative care oferă avantaje unor operatori privați specifici,

în considerarea faptului că elementele mai sus menționate vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2019 privind reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare, precum și unele măsuri referitoare la obligațiile de plată aferente împrumuturilor din venituri din privatizare și împrumuturilor contractate de statul român de la instituții de credit și subîmprumutate operatorilor economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 5 iulie 2019, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează o modalitate specială de stingere a obligațiilor fiscale și bugetare, administrate de instituții ale administrației publice centrale, ale operatorilor economici care dețin capacități de producere a energiei electrice sau electrice și termice în cogenerare racordate la Sistemul electroenergetic național reprezentând active funcționale energetice cu sau fără activele miniere ce asigură cărbunele necesar funcționării acestora și capacități industriale reprezentând active funcționale industriale.”

2. La articolul 1 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) *active funcționale industriale* — totalitatea resurselor economice care constau în active fixe, circulante, de trezorerie, know-how, inclusiv a drepturilor născute în legătură cu acestea, exploatabile în procese economice prezente și viitoare;”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 263 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la cererea operatorilor economici care dețin activele prevăzute la art. 1, creanțele fiscale și bugetare administrate de instituții ale administrației publice centrale se sting prin trecerea unor active funcționale din proprietatea acestora în proprietatea publică a statului și în administrarea ministerului de resort.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), dacă uzul sau interesul public nu se justifică la data trecerii activelor funcționale în proprietatea publică a statului, conform analizei realizate de ministerul de resort și instituția creditoare cu consultarea organelor administrației publice centrale competente, activele prevăzute la alin. (1) trec în proprietatea privată a statului și se

valorifică de ministerul de resort prin metodele prevăzute la art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2014 privind stabilirea unor măsuri de eficientizare a activității de privatizare pentru dezvoltarea în condiții de profitabilitate a activității operatorilor economici cu capital de stat, pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar a statului la anumiți operatori economici, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 123/2015, cu modificările ulterioare.

(3) Analiza realizată de ministerul de resort și instituția creditoare are în vedere: uzul public sau privat al activului funcțional, asigurarea exploatarei acestuia în regim de continuitate și permanență, obiective de ordin economic, financiar, social și de mediu urmărite de ministerul de resort privind exploatarea eficientă a activului, interesul general sau particular care corespunde scopului utilizării activului funcțional, condițiile speciale legate de protejarea secretului de stat, regimul special al unor bunuri din componența activului funcțional.

(4) Cererea operatorilor economici aprobată prin hotărârea organelor de conducere cuprinde o analiză tehnico-economică privind justificarea operațiunii și efectele acesteia și este însoțită de avizele favorabile ale: ministerului de resort care preia activul funcțional, operatorului de transport și sistem — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A., pentru activele funcționale energetice cu privire la caracterul necesar al acestora pentru siguranța Sistemului electroenergetic național și al unității administrativ-teritoriale, dacă activele respective asigură furnizarea energiei termice în sistem centralizat.

(5) Dacă o unitate administrativ-teritorială solicită preluarea activelor proprietate publică a statului dobândite în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, trecerea activelor din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale se face cu acordul ministerului de resort, la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Stingerea totală sau parțială a creanțelor fiscale și bugetare se va face ulterior efectuării de către ministerul de resort a testului creditorului privat prudent, la valoarea determinată prin diferența dintre valoarea bunurilor ce intră în componența activelor funcționale și valoarea obligațiilor de mediu, stabilite prin raport de evaluare întocmit la cererea acestuia de către un evaluator autorizat în condițiile legii.

(7) Ministerul de resort, instituțiile publice creditoare și operatorii economici încheie un proces-verbal de predare-preluare prin care trec în proprietatea publică sau privată a statului activele funcționale prevăzute la art. 1, care cuprinde și valoarea acestora, determinată potrivit alin. (6).

(8) În cazul în care valoarea obligațiilor fiscale, bugetare și a obligațiilor de mediu determinate potrivit alin. (6) este mai mare

decât valoarea activului funcțional, statul, prin instituția publică creditoare, recuperează diferența de valoare de la titularul obligației de mediu.

(9) Dacă titularul obligației de mediu este în procedură de insolvență sau faliment, diferența de valoare rezultată potrivit alin. (6) este considerată creanță curentă, prin derogare de la prevederile art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și se recuperează în condițiile legii.

(10) Lista bunurilor aferente activelor funcționale se aprobă prin ordin al ministrului de resort.

(11) Procesul-verbal prevăzut la alin. (7) constituie titlu de proprietate a statului.

(12) Bunurile aferente activelor funcționale energetice sau activelor funcționale industriale, care sunt grevate de alte sarcini sau garanții în afara celor administrate de instituția administrației publice centrale creditoare, nu pot constitui obiectul prezentei ordonanțe de urgență decât cu acordul scris al creditorului.

(13) Nu pot face obiectul operațiunilor prevăzute la art. 1 activele funcționale energetice și activele funcționale industriale pentru care operatorii economici nu dețin licențe sau autorizații de funcționare aflate în perioada de valabilitate la data transferului, cele care nu sunt autorizate sau nu sunt în curs de autorizare din punctul de vedere al protecției mediului la momentul transferului.”

4. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Dispozițiile art. 3 se aplică și pentru stingerea creanțelor fiscale și bugetare administrate de alte instituții ale administrației publice centrale, situație în care operatorul economic depune cererea de stingere a obligațiilor fiscale și bugetare la acestea.”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Bunurile mobile și imobile aferente activelor funcționale transferate în domeniul public al statului sau al unității administrativ-teritoriale în condițiile prezentei ordonanțe de urgență pot face obiectul unor contracte de concesiune încheiate în condițiile legii. Procedura de atribuire a contractelor de concesiune, încheierea, executarea și încetarea contractului de concesiune de bunuri proprietate publică se realizează cu respectarea prevederilor art. 302—331 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situațiilor în care prin prezenta ordonanță de urgență se dispune altfel.”

Art. II. — În tot cuprinsul capitolului I „Reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2019 privind reglementarea unor măsuri pentru stingerea unor obligații fiscale și bugetare, precum și unele măsuri referitoare la obligațiile de plată aferente împrumuturilor din venituri din privatizare și împrumuturilor contractate de statul român de la instituții de credit și subîmprumutate operatorilor economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2019, sintagma „Ministerul Energiei” se înlocuiește cu sintagma „ministerul de resort”.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
domnul Toma-Bogdan Costreie a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală formulată prin Adresa nr. A.PRS 5.431 din 26.11.2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/26.272/A.T. din 26.11.2020, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 40.227/2020,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Toma-Bogdan Costreie, consilier grad profesional superior în cadrul aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Unitatea de Management a Informației, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 391.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

